

РЕШЕНИЕ

№ 543

гр. София, 30.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 23.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **13187** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Р. С. А., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес – С., [улица], бл. Д ет. 1, офис 107, чрез адв. А., срещу Заповед № 517з-5205 / 10. 09. 2019 г. на началник отдел „Охранителна полиция“ при Областна дирекция на МВР - С., за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 5 месеца.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен. Твърди се, че при издаване на оспорваната заповед са нарушени административно производствените правила, допуснати са противоречия с материални разпоредби, както и че проверката е извършена непълно и не са изяснени всички обстоятелства по случая. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото.

Ответникът – началник отдел „Охранителна полиция“ при Областна дирекция на МВР - С., чрез процесуалния си представител, моли съда да остави жалбата без уважение и да постанови решение, с което да потвърди като законосъобразна заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят младши инспектор Р. С. А., е назначен на длъжността младши

автоконтрольор I степен, в група „Контрол на пътното движение по главни пътища и автомагистрали“ към сектор „Пътна полиция“ при Отдел „Охранителна полиция“ на ОДМВР - С., видно от приложената Заповед № 517з-1718 / 08. 06. 2016 г. на директора на ОД на МВР С..

С писмо рег. № 7855р-7370/05. 09. 2018 г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР до директора на ОДМВР С., е изнесена информация, че за цялата нощна смяна на 26. 08. 2018 г. камера № 2 на служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС], е закрыта от поставени вещи върху нея и не заснема полицейския наряд.

Със заповед № 517з-4492 / 12. 12. 2018 г. на директора на ОДМВР С., е разпоредено извършването на проверка по случая.

Със справка рег. № 517р-12383 / 18. 07. 2019 г., са изложени резултатите от извършената проверка, връчена на 07. 08. 2019 г. на А..

С протокол рег. № 1209р-5281 / 19. 08. 2019 г. е протоколирано изслушването на държавния служител от дисциплинарнонаказващия орган.

Със Заповед № 517з-5205 / 10. 09. 2019 г. на началник отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР С., на Р. А., е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 5 месеца. Заповедта е връчена на 18. 10. 2019 г.

С жалба вх. № 5687 / 28. 10. 2019 г. по описа на АССО, е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред.

В оспорената заповед е посочено, че Р. С. А. - младши автоконтрольор I степен, в група „Контрол на пътното движение по главни пътища и автомагистрали“ към сектор „Пътна полиция“ при Отдел „Охранителна полиция“ на ОДМВР - С., на 25/26. 08. 2018 г. за времето от 20.00. до 08.00. часа на АМ Т., изпълнявайки длъжностните си задължения в наряд със служебен автомобил м. „КИА“ с [рег.номер на МПС], оборудван с АИС ВПК-2 допуска експлоатация на системата за видеозаснемане, монтирана в автомобила, с поставена преграда пред камера № 2, с което е нарушена работоспособността на системата. С деянието си Р. А. е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на разпоредбите на т. 7 от раздел II на утвърдените със Заповед № 8121з-1155/ 01. 09. 2017 г. на министъра на вътрешните работи Указания за работа на полицейските служители със системата за видео наблюдение монтирана в служебните автомобили.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния по смисъла на чл. 204, т. 4 от ЗМВР орган, видно от приложената Заповед № 8121К-6200 / 27. 07. 2017 г. на министъра на вътрешните работи за преназначаването на И. А. за началник на отдел „Охранителна полиция“.

Съдът намира, че са спазени сроковете по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, тъй като независимо, че е минала повече от една година от датата на твърдяното нарушение до издаване на оспорената заповед, служителят е ползвал законоустановен отпуск, през което време тези срокове, не текат на основание чл. 195, ал. 3 от същия закон.

При издаването обаче на оспорената заповед, е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон.

В заповедта за налагане на дисциплинарно наказание се сочи, че А. е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на разпоредбите на т. 7 от раздел II на утвърдените със Заповед № 8121з-1155/ 01. 09. 2017 г. на министъра на вътрешните работи Указания за работа на полицейските служители със системата за видео наблюдение монтирана в служебните автомобили.

Така формулирано обвинение всъщност сочи неизпълнение на заповед от страна на служителя, което в зависимост от тежестта на нарушението е основание за налагане на дисциплинарно наказание писмено предупреждение по чл. 199, ал. 1, т. 3, предл. 3 от ЗМВР или порицание по чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. 2 от ЗМВР. В същото време, в заповедта се сочи, че е налице небрежност в служебната дейност, за което действително се налага наказание писмено предупреждение, но същото е на основание чл. 199, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗМВР и което обаче не съответства на така направеното словесно описание на нарушението.

Видно е също така, че сходно смесване на нарушенията се сочи и в изготвената справка рег. № 517р-12383 / 18. 07. 2019 г., като там се цитира именно чл. 199, ал. 1, т. 3, предл. 3 от ЗМВР, но пък се сочи небрежност в служебната дейност, което е предл. 1 на същата норма. В същата справка, накрая се сочи, че при извършената проверка са потвърдени данните за извършени нарушения на 25/26. 09. 2018 г., но в същото време, служителят е наказан за нарушение извършено на 25/26. 08. 2018 г. Всъщност, навсякъде в справката (с изключение на едно място, което е поправено с химикал, неизвестно от кой и кога) се сочи, че нарушението е извършено на 25/26. 09. 2018 г., като дори на стр. 2 от справката е посочено с думи 25/26 септември 2018 г. Действително, в случая може да се касае за технически грешки, но доколкото със справката приключва проверката по дисциплинарното производство, следва в нея пълно, точно и изчерпателно да са посочени всички елементи на нарушението и кога същото е извършено, за да може служителят да се запознае с тях и да организира защитата си. При положение, че в справката се сочи извършено нарушение през месец септември 2018 г., а заповедта е издадена за нарушение през м. август 2018 г., е налице съществено нарушение при описание на нарушението, което е довело до ограничаване правото на защита.

Следва също така да се посочи, че видно от протокол рег. № 1209р-5281/19. 08. 2019 г., служителят е изслушан за извършено от него дисциплинарно нарушение на чл. 199, ал. 1, т. 3, предл. 3 от ЗМВР, но не е изслушан за това, за което е наказан - небрежност в служебната дейност, което е предл. 1 на същата норма.

Съдът намира, че в хода на дисциплинарното производство са допуснати и други нарушения, които макар и сами по себе си да не водят до незаконосъобразност на оспорената заповед, в съвкупност са довели до съществени нарушения на административно-производствените правила, които вече са основание за нейната отмяна.

Съгласно чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване.

В конкретния случай е издадена Заповед № 517з-4492 / 12. 12. 2018 г. на директора на ОД на МВР С. за извършване на проверка по случая, като е разпоредено да се изготви писмена справка, която да се докладва до 06. 01. 2019 г. По делото не са представени данни, за удължаване на срока на проверката и изготвянето на справката, въпреки

дадените указания от страна на съда в тази насока.

Също така, на основание чл. 16, ал. 2 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, държавният служител, срещу когото се извършва проверката, се запознава със заповедта, което обстоятелство удостоверява с подпис и отбелязване на дата и час. По делото не са представени доказателства, че служителят е запознат със заповедта за извършване на проверка, което го е лишило от възможността да участва активно в същата и да сочи доказателства.

Освен това, съдът намира, че в конкретния случай не е доказано по безспорен начин извършеното нарушение.

В изготвената справка, се сочи, че нарушението е установено, след преглед на файловете за видеонаблюдение, но по делото не са представени протоколи, от които да е видно, че действително е извършен преглед на тези файлове и какво всъщност се вижда на тях. В тази връзка, с разпореждането за насрочване на делото са дадени изрични и ясни указания на ответника да представи запис на файловете от камерите, на които се вижда посоченото нарушение, но такива доказателства не са представени. При това положение, съдът намира, че ответника създава пречки за събиране на доказателства, поради което на основание чл. 161 от ГПК намира, че не се доказва извършеното нарушение от Р. А..

Следва също така да се отбележи, че видно от материалите по преписката, са наказани и двамата служители, които са били в наряд на съответната дата, но не се прави разлика, че единия е водач на автомобила, докато другия е старши на наряда. В случая, не е посочено за всеки един поотделно, действията които са извършени, за да се стигне до посоченото нарушение от негова страна, което сочи за непрецизност на обвинението.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материални норми - отменително основание по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора ще следва ответника да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените от същия разноски, каквото искане е направено своевременно в хода на делото. Видно от представения договор за правна защита и съдействие, договореното възнаграждение е в размер на 500 лв. и е заплатено на ръка в деня на подписване на договора. От страна на процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност, което съдът намира за основателно. Видно е, че се касае за дело, което не се отличава с фактическа или правна сложност, същото не засяга в изключителна степен интересите на жалбоподателя, като например такова за уволнение и освен това е проведено само едно съдебно заседание, на което дори не е присъствал представителя на жалбоподателя, поради което следва да се присъди възнаграждение в минимален размер по чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. С. А., Заповед № 517з-5205 / 10. 09. 2019 г. на началник отдел „Охранителна полиция“ при Областна дирекция на МВР - С..

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР - С. – [населено място], [улица], да заплати на Р. С. А., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноси в размер на 400 (четиристотин) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: